

Sanna Jattu
Utbildnings-
planerare vid
Nuori kirkko rf

Fenomenbaserat arbete i konfirmandundervisningen

Betydelsefullt lärande och delaktighet

Den nya planen för konfirmandarbetet uppmuntrar till att arbeta på ett sådant sätt att de unga kan påverka konfirmandtiden. Förutom delaktighet lyfter planen fram att glädje, helighet och upplevelse av trygghet har ett egenvärde i konfirmandarbetet. Lärandet ska vara betydelsefullt och bygga essentiella kopplingar mellan de ungas liv och trospektiven.

Ibland är det utmanande att lyckas hitta kopplingarna mellan kristen tro och kristet liv och det som är viktigt i de ungas liv. När det gäller delaktighet är utmaningen bland annat att komma på hur man kan ge konfirmanderna reella möjligheter att påverka vad man lär sig och hur.

Om målet är att svälja ett visst innehåll eller gå igenom allt som hör till den kristna tron och läran är risken att det som konfirmanderna lär sig blir ytligt och flyktigt. Att de kan upprepa kontentan av den kristna läran så som de fått den serverad av sina ledare betyder inte att de har skapat en koppling mellan lärosatserna och sin egen verklighet. Aktiviteter som de unga uppskattar och en bra stämning räcker inte heller för att garantera ett betydelsefullt lärande.

Konfirmanderna får utrustning att leva som kristna när det centrala innehållet i kristendomen studeras och diskuteras tillsammans med de andra konfirmanderna, hjälpledarna och ledarna och ställs i relation till det man tidigare lärt sig och vet. Lärande innebär då att man tillsammans med andra bygger broar mellan tidigare kunskap och erfarenhet och aspekter av den kristna tron. Kopplingarna till vardagen stärker motivationen och det blir lättare att överföra kunskapen till olika situationer i livet även efter konfirmandtiden. En egen plats i konfirmandundervisningen och möjlighet att påverka signalerar att församlingen och kyrkan är en gemenskap där alla behövs.

Konfirmandundervisningen är en helhet där man lär sig mycket även när man inte samlats uttryckligen för att lära sig. Trots att man lär sig mycket även utanför lärsituationerna är det viktigt att man systematiskt planerar och genomför dessa situationer tillsammans med de unga och på så sätt gör lärandet betydelsebärande och ökar delaktigheten.

Karakteristiskt för fenomenbaserat arbete

Ett fenomenbaserat betraktelsesätt kan fungera som en bro mellan å ena sidan de ungas vardagliga upplevelser och tidigare kunskap, å andra sidan innehållet i den kristna tron. Fenomenbaserat arbete samlar många angreppssätt som betonar egen aktivitet och en konstruktiv syn på lärande under samma paraply. De unga arbetar själva aktivt med att passa ihop nya erfarenheter och kunskaper med sina tidigare kunskapsstrukturer. De kan också påverka hurdana frågor man arbetar med och på vilket sätt.

Fenomenbaserat lärande presenteras ibland som ett sätt att planera och genomföra undervisning och studier. Det finns emellertid inte ett tydligt recept eller ett enda korrekt koncept, utan kan göras på många olika sätt. I fenomenbaserat arbete förenas vissa principer och kännetecken. Jag kommer här att beskriva dem genom att spegla konfirmandundervisningen mot skolvärlden. I skolan är fenomenbaserat lärande ett sätt att arbeta med olika slags helheter och skapa samband.

Fenomenbaserat arbete med konfirmander har många likheter med fenomenbaserat lärande i grundskola och gymnasier. Både i skolan och i konfirmandundervisningen står vi inför verkliga fenomen i levande livet. Den vardagliga verkligheten gör arbetet meningsfullt. Likaså är strävan efter att de unga ska ha en reell möjlighet att delta och påverka sitt lärande gemensamt för skolan och konfirmandundervisningen. De unga är ägare och aktörer i sin egen lärprocess, inte bara mottagare.

Medan det i skolan ofta är naturligt att tala om att man studerar eller undersöker olika fenomen kan det i konfirmandundervisningen passa bättre att tala om att förundras, vilket också är ett ord som är bekant för fenomenbaserat lärande på annat håll. Man behöver inte metoder och angreppssätt från akademisk forskning för att arbeta med trosfrågor i konfirmandundervisningen. Egna frågor som har sitt ursprung i de ungas iver och nyfikenhet är däremot en bra jordmån för förundran och drivkraft för att söka information. De frågor som väcker förundran bearbetas i smågrupper, där man söker synvinklar och svar som sedan sammanställs gemensamt.

I skolans fenomenbaserade lärande överskrider man gränserna mellan olika läroämnen och i konfirmandundervisningen betonas ett helhetstänk. De ungas liv, omvärlden och kyrkans lära är en helhet som betraktas ur olika synvinklar. Gränser kan överskridas inte bara på innehållsplan utan också genom att man byter lärmiljö och går ut ur klassrummet eller församlingens lokaler. Helhetsgreppet stärks också om inte enbart den enskilda konfirmandgruppen deltar i lärsituationen, utan även andra konfirmandgrupper, internationella kontakter eller utomstående experter finns med.

I konfirmandundervisningen behöver man inte på samma sätt som i skolan dokumentera det

fenomenbaserade lärandet för att kunna ge vitsord. Genom att synliggöra processen och det man lärt sig skapas ändå en tydlighet i lärandet och det är lättare att tillsammans med konfirmanderna bedöma om synsätten har förändrats och målen uppnåtts. När man skriver ner de frågor man förundras över, den kunskap man hittat och sammanfattningarna av de olika synvinklarna, ger det struktur åt det gemensamma arbetet och inkluderar unga med olika gestaltningssätt i det gemensamma lärandet.

I konfirmandundervisningens fenomenbaserade arbete har det gemensamma en central plats. Lärandet handlar om att tillsammans bygga ny kunskap, där vuxna och unga hela tiden arbetar tillsammans. Samhörigheten stärker den inre motivationen. Målet att vårda det andliga livet inkluderar andligheten i det fenomenbaserade arbetet med konfirmanderna. Bönelivet och gudstjänsterna kopplas till fenomenet både tids- och innehållsmässigt. Också den gemensamma bönen planeras och hålls tillsammans.

Fenomen i konfirmandundervisningen

Ibland förknippas fenomenbaserat lärande med tanken att det fenomen man utgår ifrån ska vara konkret. Inom naturvetenskapliga ämnen är det lätt att ha den utgångspunkten, till exempel när det gäller vatten. I konfirmandundervisningen har vi ofta att göra med abstrakta och eviga frågor. Men inte heller i skolans undervisning anses det vara nödvändigt att fenomenet är konkret. Även om det är abstrakt kan man närma sig det på ett konkret sätt. Fenomenbaserat arbete i konfirmandundervisningen kan också betraktas via Immanuel Kants uppfattning att det bakom varje fenomen alltid finns ett "mysterium" som öppnar sig för betraktaren endast indirekt via olika fenomen.

I konfirmandundervisningen väljer man tillsammans som utgångspunkt för lärandet sådana fenomen som verkligen är en del av konfirmandernas liv. Med avstamp i deras nyfikenhet kan man till exempel välja ett problem, ett gemensamt glädjeämne, något som kan upptäckas med sinnena eller något mer abstrakt på begreppsnivå. Fenomenen kan utkristallisera sig genom att man frågar sig varför vi gör en viss sak. Varför läser vi Bibeln? Varför går vi till nattvarden?

I konfirmandundervisningen kan till exempel tro, tillit, Gud, kärlek eller bön vara ett fenomen. Egentligen kan man närma sig allt läroinnehåll i konfirmandundervisningen med fenomenperspektiv. Fenomenen för samman de ungas livserfarenheter och frågor med de centrala lärosatserna, principerna och begreppen i den kristna tron och livet som kristen. Ett lämpligt fenomen kan uppta ett arbetspass, utgöra en dags arbete under intensivperioden eller sträcka sig över en längre tid.

Konfirmandernas möjligheter att påverka

Katekesen, planen för konfirmandundervisningen och lokalförsamlingens prioriteringar anger

ramarna för det område inom vilket man väljer fenomen. Utgångspunkten kan vara konfirmandernas synpunkter på vilka fenomen som intresserar dem i den kristna tron. Samtidigt får ledarna en uppfattning om vilka sammanhang och berättelser de unga ingår i. Konfirmanderna kan påverka det fenomenbaserade arbetet också om ledarna färdigt utser fenomenen. De får då formulera sina förundransfrågor och på det sättet delta i valet och avgränsningen av innehållet. Också hjälpledarna kan vara med och välja fenomen och ställa sina frågor.

Även om det finns utrymme för konfirmanderna att påverka avgränsas valet av det faktum att vi befinner oss i konfirmandundervisningen, som har sina egna uttalade mål. De unga kan inte välja fenomen eller perspektiv helt självständigt utan handledning av ledarna. Med hjälp av pedagogisk och teologisk sakkunskap formas lärandemålet så att det är tillräckligt täckande och tillräckligt avgränsat samtidigt som det är betydelsefullt för konfirmandundervisningens innehåll. Till ledarnas uppgift hör också att formulera målen för lärandet och koppla dem till planen för konfirmandundervisningen. När lärandet struktureras via fenomen är konfirmandernas egen aktivitet, växelverkan och gemenskap avgörande för lärandet. Förutom att delta i valet av fenomen och de synvinklar ur vilket man betraktar det inkluderas de unga också i planeringen av lärprocessen, alltså i diskussionen om hur man ska lära sig. Samma fenomen kan behandlas med olika arbetssätt och ur olika synvinklar. Hjälpledarnas idéer och synvinklar kan med fördel beaktas när man väljer arbetssätt. Lärmiljöerna, materialet och stödmaterialet kan varieras. Konfirmanderna kan göra observationer, ta reda på och strukturera fakta, dra slutsatser och skapa slutprodukter. I bearbetningen och uttryckssätten kan man använda sig av konst, musik, rörelse och media på ett mångsidigt sätt. Fenomenarbete är inte något som ledarna planerar för konfirmanderna, utan en helhet som konfirmanderna själva – med stöd av ledarna – planerar. Flexibiliteten i det fenomenbaserade arbetet uppstår inte genom att man låter konfirmanderna arbeta på egen hand eller gör upp ett manuskript för hur de ska arbeta, utan genom att man ger tillräckligt bra strukturer som stöder lärandet.

Fenomenbaserat arbete i praktiken

Webbpedagogen Aki Luostarinen från Otavan Opisto har illustrerat det fenomenbaserade arbetet genom att jämföra det med en resa. Till resan hör planering, själva resan och att efteråt titta på bilder från resan. Jag ska utgående från dessa element beskriva ett alternativ till hur man kan arbeta fenomenbaserat i konfirmandundervisningen.

Göra upp resplanen

Det fenomenbaserade arbetet inleds med att man börjar skissa på det fenomen man ska ta itu med. Fenomenet kan väljas tillsammans med konfirmanderna eller av ledarna på förhand. I båda fallen börjar man arbetet med att friska upp och väcka till liv tidigare kunskap, antaganden och uppfattningar om fenomenet. Förutom att man värmer upp tidigare kunskap ställer man in sig på

att arbeta i den här gruppen. Gemenskap, glädje och trygghet byggs med arbetssätt där man får interagera med andra, kanske röra på sig och till och med leka. Ibland kan man börja samla existerande kunskaper redan innan man möts fysiskt. Många elektroniska verktyg är lätta att använda och hjälper till att synliggöra gruppens tidigare förståelse för ämnet (t.ex. Padlet och Google Docs).

Till det inledande arbetet hör också att man tillsammans formulerar och konstruerar målen. Om ledarna redan har tänkt ut någon riktning för arbetet kan man genom att tala om det locka fram konfirmandernas frågor som är relevanta inom ramen för konfirmandundervisningen. Genom att konstruera eller diskutera målen tillsammans ökar man konfirmandernas påverkningsmöjligheter. Målen återvänder man till under arbetets gång.

När man på något sätt har formulerat gruppens gemensamma förhandskunskaper och målen börjar man söka de frågor som väcker förundran. Konfirmander närmar sig fenomenet genom att fundera på allt som har med det att göra. En annan bra fråga man kan ställa för att hitta de rätta frågorna är vad vi gärna skulle lära oss om fenomenet under konfirmandtiden. Det kan vara lättare att hitta frågor om man jobbar i par eller små grupper än om man bara tänker själv. Ibland behövs hjälpledarnas stöd. Tillsammans kan man formulera lämpligt breda frågor. Till exempel lönar det sig att välja öppna frågor hellre än slutna ja- och nej-frågor, så att svaren kan öppna nya synvinklar. Frågorna antecknas tydligt och grupperas för att underlätta det fortsatta arbetet. En atmosfär av förundran skapar utrymme för att ställa frågor som det kanske inte finns ett färdigt svar på.

När man gör upp resplanen söker man ännu inte efter svar, utan dröjer – vid behov med ledarens fasta grepp – vid frågefasen. Ledaren inbjuder till och utmanar de unga att hitta fler frågor för att garantera att man får tillräcklig bredd och att tillräckligt många röster hörs. Ibland når man kärnan småningom genom att börja i lite vidare cirklar. Ledaren behöver vara bra på att ställa frågor som kan hjälpa de unga hitta sina frågor. Ledaren kan med formuleringar som känns rätt för det egna uttryckssättet till exempel fråga: Från vilket håll skulle vi ännu kunna titta på fenomenet? Vilka nya synvinklar kommer ni att tänka på förutom de här?

När de frågor som sätter ord på förundran har synliggjorts fördelar man uppgifterna. I smågrupper väljer konfirmanderna ut en fråga som intressera dem och som de sedan i nästa skede börjar söka svar på. Det kan vara en fråga som redan har nämnts, men gruppen kan också gå vidare och fördjupa, bredda eller precisera frågan. Nyfikenheten är en bra kompass som visar vägen till en lämplig fråga. Man kan också välja fråga utgående från vad man vet minst om. Uppmuntra gärna de unga att välja en fråga som de ärligt vill ha svar på. På det sättet stärks motivationen för arbetet.

De frågor som grupperna valt sammanställs på en synlig plats och ledarna kontrollerar ännu att frågorna är tillräckligt breda, men inte för omfattande. Om flera grupper är intresserade av samma fråga kan man förhandla om en lämplig arbetsfördelning, så att gruppen kan få en så mångsidig bild av fenomenet som möjligt. När frågorna är klara kollar man ännu upp att det via dem går att nå de mål som tidigare formulerats. Vid behov justeras målen eller frågorna.

Genomföra resan

När resplanen är klar kan man ge sig iväg på resan. Smågrupperna söker svar på sin förundran och sina frågor till exempel genom att söka information, observera och sammanställa det man tidigare lärt sig. För att hitta mångsidiga synvinklar som är innehållsligt korrekta behöver konfirmanderna ofta hjälp med informationssökningen. Förutom Bibeln, katekesen och läroböcker kan man använda sig av annan litteratur och webbmaterial.

Snabbast kommer man åt tydlig och korrekt information om ledarna redan på förhand har gjort upp en länklista. Hjälpledarna kan hjälpa smågrupperna arbeta i en avslappnad atmosfär och koncentrera sig på det väsentliga.

Förutom att söka och sammanställa information funderar man i smågrupperna över hur man på bästa möjliga sätt kan presentera de svar man hittat för de andra. Ledarna kan ge uppslag till olika sätt att presentera resultatet. Bland ett mångsidigt utbud av alternativ kan grupperna välja det som sitter bäst för dem. Det är bra att också be grupperna fundera på vilken presentationsmetod som skulle hjälpa de andra få ut så mycket som möjligt av det som gruppen har hittat. För planeringen av presentationen behöver de veta hur mycket tid de har på sig. Alla smågrupper behöver inte presentera sina resultat på samma sätt utan grupperna kan få fria händer att välja hur de lägger fram sina svar och upptäckter för de andra.

Titta på bilder från resan

Efter resan, när man varit ute och letat fram information, samlas man för att titta på bilderna från resan, för att se och höra vad smågrupperna hittat för svar på sina frågor.

Förutom att man presenterar sina resultat görs en sammanställning av vad man lärt sig genom presentationerna. Sammanställningen kan göras individuellt, i par, i smågrupper eller i den stora gruppen. För att inte de första presentationerna ska drunkna i de senare lönar det sig att efter varje presentation göra korta anteckningar om det viktigaste man lärde sig. Samtidigt kan man diskutera andra synvinklar på frågan.

Ledarna följer hela tiden noggrant med presentationerna. De kan vid behov finkänsligt korriger eventuella faktafel och lyfta fram nya synvinklar, i synnerhet med hjälp av frågor. Ledarna kan också ha en reservplan i bakfickan, ifall centrala innehåll helt har förbisetts. Reservplanen kan presenteras som svar på någon av förundransfrågorna. Den får uppstå i

situationen, från samma utgångspunkt som konfirmandernas egna resultat.

När alla resultat har presenterats stannar man ännu upp för att sammanställa allt man har lärt sig om fenomenet. Om man vill kan man igen mötas i smågrupper och med hjälp av minnesanteckningarna diskutera vilka nya saker man lärt sig om fenomenet. Man kan också be smågrupperna fundera över vilka frågor som kvarstår och därifrån om man så vill bygga en bro till nästa fenomen.

Det är viktigt att utvärdera det man lärt sig tillsammans med konfirmanderna. En utvärdering som inkluderar växelverkan och möjlighet till deltagande stöder konfirmandernas lärande och utveckling. När man sammanfattat och komprimerat det man lärt sig går man ännu tillbaka till målen. Har vi lärt oss det som vi från början hade som mål? Ofta är själva resan viktigare än att nå målet. Även om man inte lärt sig just det man planerade från början har man kanske fått upp ögonen för något annat.

De nya synvinklar man fått med sig och de frågor som fortfarande är obesvarade kan man bära fram inför Gud den helige. Genom att koppla det fenomenbaserade arbetet till bönen och Bibeln kan man stärka det holistiska greppet och ge en modell för hur man vårdar sitt andliga liv.

Ledarens roll i fenomenbaserat arbete

Anne Rongas har tillsammans med sina kolleger jämfört det fenomenbaserade lärandet med en båtresa. Om man gör en tillämpning av den liknelsen på konfirmandvärlden kan man beskriva det på följande sätt: Det fenomenbaserade arbetet är som att stiga ombord på en båt.

Konfirmandtidens övergripande mål, alltså destinationen, är klar. Fenomenet är det hav som farkosten tar sig fram på i olika omgivningar. Resan från avseglingshamnen till målet är i stort sett känd, men det kan dyka upp överraskningar längs vägen. Ibland förvandlas den rakaste vägen till en upptäcktsresa.

Ledningen av det fenomenbaserade arbetet utmanar konfirmandledaren att släppa positionen som den som har koll på både sakinnehållet och arbetsgången. Flera element som hör till fenomenarbetet – de ungas möjlighet att påverka de frågor man jobbar med, hur man jobbar och vad resultatet blir – innebär samtidigt att ledaren inte kan ha kontroll över allt. I fenomenbaserat arbete är det inte fråga om hur ledaren så skickligt som möjligt kan förklara och skapa intresse för den kunskap han eller hon själv besitter och vill överföra till konfirmanderna. Med det här sättet att arbeta vet ledaren inte på förhand exakt vilka vägar arbetet kommer att ta, hurdan sakkunskap han eller hon behöver stå till tjänst med eller hur den ska föras fram.

Den gemensamma lärandeprocessen är på många sätt dialogisk när man jobbar med fenomen.

Hela gruppen, även ledarna, är med och uppnår förståelse tillsammans. Konfirmandledaren behöver inte vara en allvetande person som delar ut information, utan kan vara som en längre hunden reskamrat som själv också lär sig nytt om Gud. Även om det gemensamma arbetet är dialogiskt och de ungas egen aktivitet betonas i lärandet har ledarnas expertis fortfarande en viktig funktion. Till ledarens uppgift som substansexpert hör att avgränsa fenomenen, hitta lämpliga källor och vid behov dela med sig av sin kunskap. Konfirmandernas delaktighet betyder inte att kunskapen behöver bli ytlig eller feltolkad, utan ledaren ställer sitt kunnande till deras förfogande.

Samtidigt som konfirmanderna med ett fenomenbaserat grepp arbetar mycket självständigt krävs fortfarande att ledaren är intensivt närvarande. Förutom att behärska innehållet behöver ledaren också kunna leda arbetsprocessen. Grupper ska bildas och ofta behöver lärprocessen aktivt ledas framåt. När en traditionell konfirmandledare har lett framifrån leder den fenomenbaserade ledaren bakifrån.

I stället för utvärdering i efterskott (feedback) betonas den framåtsträvande responsens betydelse (feed forward). Det är ledarens uppgift att hålla koll på hurdana svar och synvinklar frågorna börjar leda till och hur smågrupperna tänker dela med sig åt andra vad de lärt sig. Det är viktigt inte bara att korrigera felaktiga fakta utan också att tillsammans utreda hur man kommit in på ett visst tankespår.Handledningen av lärandet kräver att ledaren bedömer den aktuella situationen samt vilken coachning och hurdant stöd gruppen och de enskilda konfirmanderna behöver.

Konfirmandernas omfattande deltagande och den oförutsägbarhet det innebär kan få det att låta som om ledaren inte behöver förbereda eller planera arbetet i förväg. Men planering behövs för att ramarna för lärsituationen ska fungera, till exempel tidsscheman, gruppindelningar och materialtillgång. Om man för sig själv sätter ord på det viktigaste innehållet blir det lättare att handleda konfirmanderna så att de hittar det väsentliga och att vid behov kunna bidra med kompletteringar. När materialet är förberett ger det konfirmanderna tid att bearbeta det med eftertanke i stället för att oplanerat surfa runt på nätet. Uppvärmningen i början av processen och sammanställningen i slutet ligger på ledarens ansvar. För den som är nybörjare på ledning av fenomenbaserat arbete kan det också underlätta om man själv skissar upp hurdana frågor temat kan ge upphov till och vilka frågor det lönar sig att ställa för att sätta fart på konfirmandernas nyfikenhet.

Det går inte i en handvändning att tillägna sig den nya typen av ledarroll. Det tar tid att lära sig bedöma på vilka punkter just den här gruppen behöver tid i arbetet med just det här temat. Att ställa frågor som inbjuder till diskussion samtidigt som de leder fram till kärnfrågorna lär man sig genom erfarenhet. Det behövs spelöga för att se hur man kan respektera de ungas autonomi samtidigt som man tydligt styr arbetet om det gått i stå.

Stödjande team

För att lärande utgående från helheter ska fungera bra, förutsätts att de vuxna i konfirmandteamet samarbetar. Samarbetet mellan ledarna fungerar samtidigt som förebild för hur man arbetar tillsammans. I planeringen av hela konfirmandarbetet och i synnerhet det fenomenbaserade arbetet möts ledarna ibland med välkända arbetssätt och andra gånger med halvfärdiga tankar. Det är viktigt att man inom teamet delar både de arbetssätt man lärt sig genom egen erfarenhet och de tankefrön som kanske inte är riktigt tydliga ens för en själv ännu. På det sättet kan man väva samman olika vanor, arbetssätt och synpunkter och tillsammans bygga något nytt.

Om man vill göra konfirmandundervisningen till en bra helhet för de unga behöver ledarna känna till också det arbete som de inte själva deltar i. Bästa förståelsen skapas om man kan leda arbetet tillsammans. I fenomenbaserat arbete är det lättare att hitta lämpliga frågor, synvinklar och ord i överraskande situationer om två ledare arbetar tillsammans. När man ska leda unga på rätt väg hinner två ledare dröja längre i smågrupperna och stöda processen med sina frågor.

Teamarbete som får förändringar till stånd tar tid. Ofta skulle det gå snabbare att göra arbetet själv så som man gjort hittills. Men teamarbete är också belönande. Tillsammans med andra ledare och med de unga kan man upptäcka och åstadkomma sådant som man inte hade kunnat på egen hand.

God vägkost

Från skolvärlden och medierna vet vi att gränsöverskridande och fenomenbaserat lärande inte har fått ett odelat positivt mottagande. Metoden har kritiserats som ”spelhallspedagogik” som betonar att de unga ska ha trevligt i stället för att de ska lära sig något. Man har uppfattat det som att obligatoriskt pysslande har ersatt viktigare läroplansmål och dessutom på ett sätt som innebär en orimlig belastning på både studerande och lärare. Det finns säkert skäl att till vissa delar dra lärdom av kritiken. När man har knappt om tid och det finns mycket viktigt innehåll att tillägna sig behöver ledarna tillsammans i lugn och ro fundera över hur man använder fenomenbaserat lärande. Det lönar sig säkert inte att arbeta med allt konfirmandmaterial i den här formen. Upprepning av samma arbetssätt är tröttsamt. Men kanske kan man välja att någon dag arbeta med något tema på det här sättet. Om de unga trivs med att få delta och använda sin kreativitet finns det ingen risk för att man missar betydelsefullt lärande – snarare tvärtom.

Ibland kan fenomenbaserat arbete trots vissa kringelikrokar vara en väg till lärande som verkligen är meningsfullt för konfirmanderna. Via fenomenet binds teoretisk kunskap samman med praktiska iakttagelser och med färdigheterna att leva som kristen. Resultatet är djuplodande och insiktsfullt lärande där de unga diskuterar det centrala innehållet i kristen tro i förhållande till sitt eget liv. När de unga får sina intressen och arbetsidéer hörda stärks deras ägarskap över sitt eget lärande, deras motivation och känslan av att de är viktiga. Ett gemensamt arbetssätt ökar

samarbetsförmågan, glädjen och känslan av samhörighet. Det går inte att under konfirmandtiden packa matsäck för hela livsvägen. De unga utrustas för ett kristet liv när de får förundras och söka vägen framåt tillsammans med andra. En vuxen kristen behöver förmåga att söka och bedöma kunskap om trosfrågor. Att fundera och be tillsammans med andra kristna är viktigt också för vuxna. I alla åldrar får vi komma till Gud med livets fenomen och de frågor vi förundras över.

(Översättning: Kesia Edström)

Litteratur

Cantell, H. (toim.) 2015. Näin rakennat monialaisia oppimiskokonaisuuksia. Jyväskylä: PS-kustannus.

Liinamaa, S., Luostarinen, A., Peltomaa, I-M. 2016. Repullinen vinkkejä – opas monialaisiin oppimiskokonaisuuksiin. Espoon kaupunki ja Otavan Opisto.

Ovaska, J., Rongas, A., Luostarinen, A. & Kekkonen, T. 2014. Ilmioppi. Opas ilmiöpohjaisen opetuksen suunnittelijalle. AVO2-hankkeen julkaisu. Otavan opisto. Suomen eoppimiskeskus ry.

Rongas, A. & Laaksonen, R. (toim.) 2014. Ilmiöopas. Kokemuksia ilmiöopettamisesta – opettajilta toisille. Otavan opisto. Suomen eoppimiskeskus ry.